

For at muliggøre en effektiv efterforskning er det nødvendigt, at de regulerede har kendskab til deres kunder. Det enkelte kundeforhold skal derfor entydigt kunne identificeres, jf. bestemmelsens stk. 2 og 3. Det påhviler de af loven omfattede virksomheder og personer at skaffe sig sikkerhed for kundens identitet, der skal berigtiges ved hjælp af den nødvendige dokumentation.

For at skærpe de af loven omfattede virksomheder og personers opmærksomhed på mistænkelige kundeforhold er det endvidere nødvendigt at have et vist kendskab til kunden, herunder kundens formål og det tilsigtede omfang med forretningsforbindelsen, jf. bestemmelsens stk. 4.

Legitimation af fysiske personer efter bestemmelsens stk. 2 består af identifikation af kunden ved hjælp af oplysning om kundens navn, adresse og CPR-nummer samt kontrol af disse oplysninger ved hjælp af pålidelige legitimationsdokumenter. Direktivets artikel 7 anfører således, at kontrol af kundens identitet skal ske på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger, der er indhentet fra pålidelige og uafhængige kilder. For personer, der ikke er hjemmehørende i Danmark, kan et alternativ til CPR-nummer f.eks. være pasnummer kombineret med oplysning om fødselsdato og fødselssted (fødedata) eller lignende entydigt identifikationsnummer kombineret med disse fødedata. Oplysninger om fødedata er nødvendigt af efterforskningsmæssige grunde.

Det er en konkret vurdering, hvor meget dokumentation der skal forevises, for at der er tale om en tilstrækkelig legitimation af kunden. Den pågældende virksomhed eller person, der optager en forretningsforbindelse med kunden, skal være overbevist om, at der er tale om den pågældende person. Personligt fremmøde er ikke en forudsætning for at legitimere sig. Hvis der ikke er et personligt fremmøde, vil der være større krav til legitimationsproceduren, jf. forslagens § 19, stk. 2.

Til trods for at bestemmelsen i stk. 7 giver mulighed for at foretage en mindre omfattende legitimation af kunden på baggrund af en risikovurdering, vil det dog ikke være muligt med hjemmel i stk. 7 helt at undlade at indhente oplysninger om navn, adresse og CPR-nummer efter stk. 2. Bestemmelsen i stk. 2 er således en retlig forpligtelse, hvorfor indhentelse af navn, adresse og CPR-nummer er i overensstemmelse med persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3, og § 11, stk. 2, nr. 1.

Legitimation af virksomheder efter bestemmelsens stk. 3, skal bestå af identifikation af virksomheden

ved hjælp af oplysning om virksomhedens navn, adresse og eventuelt CVR-nummer samt en kontrol heraf ved hjælp af pålidelig dokumentation. Såfremt virksomheden ikke har et CVR-nummer, skal virksomheden oplyse et andet nummer, der er egnet til at identificere virksomheden. For virksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark, kan lignende identifikation f.eks. være en anden form for identificerbart registreringsnummer. Det er, som for fysiske personer, en konkret vurdering, hvor meget dokumentation, der skal forevises, for at der er tale om en tilstrækkelig legitimation af virksomheden.

Det følger endvidere af direktivets artikel 8 (1) (b), at der, ud over legitimation af virksomheden, skal træffes rimelige foranstaltninger for at klarlægge virksomhedens ejer- og kontrolstruktur. Dette krav er nyt i forhold til den gældende lov. Kravet betyder, at der skal indhentes oplysninger om kundens juridiske form, den kontrollerende ejerkreds, ledelsen samt tinglysningsregler, jf. FATFs anbefaling nr. 5. Der er tale om en konkret vurdering i forhold til, hvor indgående undersøgelser, der skal iværksættes for at klarlægge kundens ejer- eller kontrolstruktur. I direktivet anvendes udtrykket »risikobaserede og passende foranstaltninger«, hvilket betyder, at det afhænger af virksomhedens eller personens vurdering af risikoen ved den pågældende kunde.

I forhold til virksomhedens ejerkreds skal der derudover træffes rimelige foranstaltninger for at identificere de reelle ejere af virksomheden. Oplysning om identiteten af en virksomheds reelle ejere kan indhentes på forskellige måder. Det følger af direktivets betragtning 10, at det står de virksomheder og personer, der er omfattet af direktivet frit, om de vil opfylde kravet til identifikation enten ved at anvende offentlige registre over reelle ejere, eller ved at anmode kunden om at give de relevante oplysninger eller indhente oplysningerne på anden måde. I Danmark vil det ofte være relevant at indhente oplysningerne via virksomhedens regnskab m.v. eller bero på de af virksomhederne afgivne oplysninger herom i øvrigt. I forbindelse med kreditgivning i pengeinstitutter og realkreditinstitutter vil instituttet ofte have kendskab til en virksomheds reelle ejere som følge af kravene til opgørelsen og omfanget af et engagement mellem indbyrdes forbundne kunder, jf. § 145 i lov om finansiel virksomhed.

Som det er tilfældet i stk. 2, er der også i stk. 3 tale om en konkret vurdering, hvor det afgørende er, hvorvidt den pågældende virksomhed eller person, der optager en forretningsforbindelse med virksomheden, er overbevist om, at der er foretaget tilstrækkelig identi-